

Droomdekentjes voor zieke en overleden kinderen

OPPENHUIZEN – VIJFTIG KLEURIGE QUILTS MET BEERTJES EN HARTJES LIGGEN KLAAR. TIENTALLEN VROUWEN HEBBEN DROOM- EN TROOSTDEKENTJES GEMAAKT OF INGELEVERD BIJ PATCHWORK- EN QUILTCENTRUM DE GANZERIK IN OPPENHUIZEN. DERGELIJKE QUILTS KOSTEN VEEL TIJD, STOF EN VULLING MAAR WORDEN KOSTELOOS VIA ONDER MEER ZIEKENHUIZEN IN SNEEK EN HEERENVEEN AANGEBODEN AAN ZIEKE KINDEREN OF OUDERS VAN OVERLEDEN BABY'S EN KINDEREN.

Eigenaresse Marina Verboom en medewerkster Ankie de Jager organiseren sinds 2006 in het voor- en najaar in de Ganzerik speciale dagen om troost- of droomquiltjes te maken.

'Ouders zijn vaak ontroerd en overdonderd en vragen of ze het mogen houden'

'Op zo'n dag komen er gemiddeld 25 vrouwen. Meestal vrouwen die zelf of in hun nabije omgeving een kindje hebben verloren. Een dekentje quil-

ten voor een ander ziek of overleden kindje kan hen helpen bij het verwerken van hun eigen verdriet. Tijdens het maken zijn de quiltsters al in gedachten bij de mensen die het straks krijgen,' vertelt Verboom.

Aan het eind van zo'n dag is de quilt nog lang niet klaar. 'De dames maken het thuis af of een ander gaat ermee verder. Sommige vrouwen brengen

uit zichzelf gemaakte droom- of troostquiltjes bij ons of doneren stoffen en vulling. Wij hebben hier twee bakken vol met gekregen stoffen. De Ganzerik doneert een aantal kinderstoffen en we krijgen ook van leveranciers stoffen en vulling,' licht Verboom toe. 'De laatste tijd zijn er heel veel droomdekentjes ingeleverd. Jammer genoeg zijn die nog steeds nodig,' vult De Jager aan. Quilten, een eeuwenoude handwerktechniek waarbij lapjes aan elkaar genaaid worden, heeft volgens Verboom altijd een sociale functie gehad. 'De dekentjes zijn geïnspireerd op Quilts of Love, kleine quilts die moeders, tantes of bijvoorbeeld oma's uit Australië en de Verenigde Staten speciaal voor prematuurtjes of overleden baby's maken.' Overleden baby's werden oorspronkelijk in deze quilts gewikkeld en zo begraven of gecremeerd. De speciale dekens worden tegenwoordig ook als aandenken aan het overleden kindje bewaard.

Ziekenhuizen

De Ganzerik geeft de quilts onder meer aan ziekenhuizen in Sneek en Heerenveen. 'Maar ook aan een hospice, een uitvaartverzorgster en bijvoorbeeld een Ronald McDonaldhuis. Ze zijn niet uitsluitend voor doodgeborene kindjes; wij maken ze ook voor levende kinderen die dat nodig hebben. Juist voor zieke kinderen maken we dekens waarop veel te zien is. Zo liep een ziek kindje met een infuus meteen af op een quilt met Beertje Paddington erop. Dat blijft je bij,' vertelt De Jager die al vijftientig jaar quilt.

In elke stad of provincie worden volgens beide quiltsters droomdekens gemaakt. 'Soms met vaste patronen maar wij vragen vrouwen een eigen deken te maken door er wat van zichzelf in te leggen en te genieten van hun creativiteit. Er zijn veel verschillende patronen en elke persoon maakt iets anders. Zo zie je in Zuid-Nederland bijvoorbeeld quilts met tractor- of vrachtwagenblokken,' licht Verboom toe, die haar eerste quilt al op haar achtste maakte.

Extra troost

Veel van de gemaakte droom- en troostdekens gaan naar Nynke van der Werf, pedagogisch medewerkster bij het Antonius Ziekenhuis te Sneek. 'Niet ieder ziek kindje krijgt één; ik

quilt zelf ook en weet hoeveel werk er in zo'n quilt zit. We kijken wie wat extra troost kan gebruiken zoals ernstig zieken of kinderen die anderszins een last op hun schouders hebben. Per jaar geven wij ongeveer 15 tot 20 kinderen – van baby tot puber – een quilt.' Maar ook ouders van een overleden baby of kindje kunnen een dekentje krijgen.

Van der Werf zet alle binnengekomen quilts op de foto en laat een kind of de ouders uit een fotoboek een quilt uitzoeken. 'Ouders zijn vaak ontroerd en overdonderd en vragen of ze het mogen houden. Mijn dochter zegt dat elk steekje met liefde is gemaakt. En zo voelen ouders dat ook. Dat mensen de moeite nemen om dat voor hun kind te maken.'

Voor de kinderen betekenen de speciale quilts volgens Van der Werf heel veel. 'Ze bieden troost tijdens spannende momenten, bijvoorbeeld als ze op de brancard liggen of geprikt moeten worden. En onder hun quilt kunnen ze heerlijk wegdromen. Er zijn kinderen die nog steeds onder hun

gekregen deken slapen. Ze hebben er goede herinneringen aan.'

TEKST: INGEBOURG HOOGSTEEN

FOTO'S: ROBERT POSTHUMUS

